

36. szám.
Augustus 28. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nempareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételi hivatal **Budapestben, FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.**

XXVII kötet.

A DEBRECZENI LÚNÁTIKUS.

Elbeszélés. Irta Jókai Mór.

Épen akkora érkezett meg nagytiszteletű Tóbiássy professor úr is. A mi igen természetes. Harangi úr gyalog jött, ő pedig taligán; tehát amannak hamarabb kellett hazaérni, mint neki.

Azonfelyül egy kis processusa is volt még a kapuban az érdeemes szállítójával. Tóbiássy professor úr igen fősvény volt s nem szerette a pénzt vándoroltatni. A ki pedig azt hiszi, hogy a debreczeni taligyás csak úgy barátságbul lötyögteti magát a nyeregben, az nem ismeri a természethistóriát.

— Ne sajnálná azt a tiz garast megadni; mondá a ló-vezér, a makrapipát az agyarára szoritva s csak félszájjal szónokolva.

— Micsoda tiz garast? kérdé a nagytiszteletű úr, szétnézve a földön, mintha leejtett volna valaki tiz garast s azt kérné, hogy adják fel neki.

— A miért ide boztam vala.

— Atyámfia. Az nagyon sok.

— Más bolond is csak annyit fizet; válaszolt a taligyás, az órráig nyomva fel a makrapipát.

— Meg merne kend rá esküdni, hogy más is annyit fizet?

— Meg én! kiálta az, a szája szegletébe nyomva a pipa csutoráját, hogy utjában ne legyen az eskünek.

— Tartsa fel a három ujját és mondja utánam. »Én!«

— Én.

— A maga nevét mondja.

— Tarisznya Gergő.

— Esküszöm: hogy minden ebert tiz garasért hordok haza. Ugy segéljen.

A taligyás megtette, hogy utána mondta.

— No jól van barátom; monda Tobiássy úr, becsapva a könyvet, a miből a tisztelt polgártárust eskette. Azt tudja kend, hogy én pap vagyok. Nekem az esketésért nyolcz garas szokott járni; e szerint jár még kendnek vissza a tizből két garas.

Azt oda nyomta a markába.

A taligyás megcsóválta a fejét, a fogai közül egy hegyeset köpött a professor úr két csizmája közé, azzal nagy dohogva eloldalgott, folyvást nézegetve a tenyerében a vargatallért: de bizony csak két garas maradt az mindig.

A három úr a konyha ajtó előtt találkozáván, levett

kalappal tartott a fölött tanácsot, hogy ki menjen be előbb. Harangi úr ért elébb oda; de Tobiássy úr volt az idősebb, de Nyaviga úr volt a vendég, minél fogva egyik a másikat instálta az elsőbségért.

— Be tetszik mingyárt! kiáltoti végre Harangi úr mérgesen Nyaviga úrra, mire az ijedtében bebotlott a konyhába. Ott azután egyszerre igen nyájas képet csinált az asszonyságok előtt.

— Bátorkodtam visszakerülni ismét. A nagytiszteletű úrral véletlenül összetalálkozáim, s ő oly nyájasan invitált meg, hogy ismét visszatértem.

A nagy tiszteletű úr ez alatt titokban a zsebkezdőjével igyekezett letérülgetni annak a nyájas meginvitálásnak a nyomait Nyaviga úr hátáról, mert a venyige a poros tógán valóban nagyon látható nyomot hagyott hátra.

— Trifurcifer! dörgött Harangi professor úr, miután feleségét megcsókolta. Majd szétszedett a tudatlan nép a piaczon a miatt a fatalis lúnátikus miatt. Egész polgárháboru támadt abból az ártatlan disputából, amit a collega urammal folytattunk az utcán.

— Ah, hát ti is a lúnáticus felett vitakoztatok. Épen, mint mi idehaza asszonyámmal.

— Bölcs Salamon, ne hagyj! Még idehaza is foly a perpatvar fölött. Hisz akkor eső elől a csorgó alá menekültem. Itt is lúnátikus háboru van.

Nagytiszteletű Tobiássy professorné asszonyság kenetteljesen jegyzé meg:

— Nincs itt, lelkem fiam, semminémű háboru; csak hogy egyikünk azt állítja, hogy van; másikunk meg, hogy nincs.

— Éppen, mint mi! mondá Tobiássy professor úr. Én hiszem, ő nem hiszi.

— No, ez nincs Isten hírével: pattogott Harangi professor úr. Ezt a veszedelmet nem hagyom megöröködni. Itthon a háznál békesség legyen. Elég ha külön külön mi is összekaptunk, az asszonyok is összekaptak a lúnátikus miatt; de trójai háborút nem csinálunk belőle. Collega uram menjen szépen asszonyánkkal a maga szobájába; én is megyek az én feleségemmel az én szobámba, akkor nem veszhetünk össze.

— Az ám! világosítá fel Haranginé asszonyság. De úgy vagyunk ám lelkem galambom, hogy én uram atyámmal vagyok egy véleményen, nem te veled; asszonyánk meg te veled tart, nem uramatyámmal.

— Finis Poloniae! Hisz akkor én más országba költözöm! A másik oldalon meg Tobiássyné asszonyság csapta össze a kezét, megtudva a nagy dissidentiát, mely a szerencsétlen családot ily felekezetekre osztotta.

— No ebből nem jó lesz; monda nagytiszteletű Tobiássyné asszonyság. Ily háborunak nem szabad kitörni. Egyik férj felesége és veje ellen, a másik ipa és felesége ellen: egyik asszony férje és leánya ellen, a másik férje és mostohája ellen. Adjuk bíró eleibe a dolgot s legyen az ítélet birsággal összekötve. A melyik fél elveszti a pert: megnyugszik és fizet egy átalag mászlást; amelyik nyer igaza lesz és megiszsa a mászlást. Én Nyaviga urat választom bírónak.

— Hát hisz én is compromittálok benne; mondá Tobiássy úr.

— Valóban okosabb emberre nem lehetne bizni az ügy eldöntését; járult hozzá Harangi ur.

— Én se bánom; tévé utána a felesége.

— Ilyen nagytudományu, olvasott férfit! — Magasztalá őt Tobiássyné asszonyság.

— És ilyen nagy physicus! Dicsérte őt a professor élettárs.

— S ilyen philosophus! monda a mások professor.

És sorban valamenynyien: »a kiről példát vehet az egész fiatalság!« — »A ki ártatlanabb egy leányzónál.« — »A ki görögül és zsidóul is tud.« — »A ki soha bálba nem jár.«

Ez mind magasztalás volt s a választott bíró megvesztegetésére intézett kísérlet.

Végre közbe vágott az ifju nagytiszteletű asszony.

— Édes Nyaviga ur: én csak azt mondom, hogy nem szükség magának sem szépnek, sem jónak, sem bölcsnek lenni ez uttal; hanem csak rövideden megmondani hogy látta e hát a lúnátikust, vagy nem látta?

Nyaviga út vette észre, hogy vesztére visszakerült abba a kelepczébe, a honnan már egyszer kiszabadult. Az előtt csak kettős keresztűben volt, most már négyesbe fogták; kinek adjon most igazat? Megbántani egyik félt sem illik, nem is tanácsos; pedig kötelesség. Hivatalos kötelesség.

(Folyt. köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváros Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Od votam Margítszigeten anakrengyemogya szerint megkeresztelnyi fuziot. Szípen sikerülte. Csag egy kifogás van nekem elene: keresztvízbül nem vot elegendő.

Mikor in azt mondom, hogy keresztvízbül nem vot elegendő: tesik aztat absolut irtelemben venyi. Mert ha relative teczik tekintenyi keresztvíz menyisigit pildanakokair a vele elfogyasztot borhoz hat akor in ötvenszer izes vízszavonom szavamat. Nem akarom sirtegetni korcsmarost.

De hat szigeten nem is lehet maskip. Sziget maga izes csupa víz a közepin egy kicsit kiszarata.

Ot votunk tehat, in meg a többi képviselő. Újonczokat akartunk kiprobalnyi, alyak-e a homot? Minekutana in vino veritas, — gondoltunk magunkba excellenciás Tisza Kalman barátom, — hogy majd csag kirugja, a melyik bokrosab — tyhü, kutya meg macska! el izes felejtetem, hogy Szalay Imre barátom még meg tanálya magyaroztatnyi velem: minek tartom in ötöt? — tehat majd csak kisüli magat hogy melyiket kel majd szemel tartanyi? Am hat csag montunk, hogy »igyal, öcsim!« Azutan itunk.

Szotyanta jó kedvel nekünk. Akor aztan még jób kedvel itunk. Denique, szeg csag nem akarta kibujnyi zsakbul. Mondok barátomnak. Tisza Kalmanak: »halod barátom, kötilen se nem fogod te ezek közte rebelist. Mind janbor, partfegyelmes fiyu az. Laczik rajtok jó nevelis.« Tisza Kalman barátom hunyoritota szemivel, hogy varjunk csag, mig nem eleget itunk. Most gyün csag míg batorsag nekik. Akor aztan vigyazunk.

Enilfogva megint »igyal öcsim!« Letem valamennyi unokaimal per te s biztatom öket oppositiora fenalo kormány elen (aki zegyibirant most csag ülte). Keztek ram miregetnyi furcsa szemet. Gondoltak magokba: hoho, Zebulon bacsu nagy roka. »Akarja kitapogatnyi veséinket.« Szüksigezs volt elosztatnyi mutatkozó bizodalmatlanságot. Hat megint itunk.

Akor azutan felmelegetem magam izes. Előfogom egyiket huszonharom ives korjegyzökbül, aki anak daczara mar kopasz, s mondok neki: »mit, te nem szigyeled magadnak? alig bujta ki csibka tojasbul, mar pecsovics. Ugy-e ot votad sargafekete zaszlo alatt Budan? fuj! Mikor in votam olyan fujatal, kütüztem nemzeti szín zaszlot Bicsbe Szent Istvany-toromra. Harom hitig kaszarnyaba üttem hazair. Hja azok votak szip idők! Nem vot zorszagba olyan hazaarulo, ki kormányt tamogata volna. Mozst? meg zegyebet nem izes tuggy senki. Romlot generatio!«

Tisza Kalman csag nizi engem csak nizi. Vigre nem alhatya, zaszlat alatt megnyomja labaval csismamat hogy moderalyam magamat. »Mit? mondok, a zur ne nyomogasa tyukszemmet nekem; tudom in mit beszilem; akarom fiatalsagba felbuzditanyi önirzetet. Persze nektek kelene, hogy mingyar legyen, ahogy idegyün, kisz mamaluk. De in nem engedem fujatalsagot corruppalnyi. Azir nekem senki ne ranczigalyon kabatom szarnyat, mikor in beszilem. Kikirem magamnak minden kormány befolyast.«

Azal felaltam zaszaltul minden segitsig nélkül. Keztem tartanyi dictiót. Szip vot nagyon, mer mikor leakartam ülnyi, zegisz fujatalsag alta partomra s kormány helyet engemet kezte tamogatnyi. Ami nem izes marata eredmíny nélkül, mert csaghamar in letem vilag közepe centrum, olyan erősnek keztem ireznyi magamat mint polaris csilag, aki körül egisz vilag forogja....

Masnap irtesültem következőkrül: Pro primo: Hogy fujatalsag közt nem talakozta gyanus képviselő egy se, mind jora valo, engedelmes fiyu.

Pro secundo: Hogy in vagyok partfegyelmi felügyelet alatt.

Kelete az nekem?

alazatos szolgálja

T. Z.

Török József hirdetése.

Nincs többé kopaszfej — a képviselőházban

Milyenek voltak az eddigi trónbeszédék.

Szépen megmagyarázta azt egy képviselő a folyosón, e szavakkal, hogy éppen olyanok, mint a k...i toronyóra.

— Hát aztán minő volt a k...i toronyóra.

— Az bizony olyan volt, hogy egy nap harminczhat órát járt. S mivel a falu kovácsa sehogy se tudta elejét venni e nagy sietségnek, hát a falu tanácsa összeült, s akkép határozott segíteni a bajon, — hogy »hátra kell görbiteni a mutatóját.«

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Már most azt szeretném tudni, melyik a külföldi ember: Makanez-e vagy Babes? Egyik a horvát országgyűlést csapta el magától, a másik a magyart.

— — A 48-asoknak az a programjuk, hogy »nem engedünk 48-ból!« igaz-e? (Igaz.) No nem is tartották meg hát a programjukat, mert 43-at engedtek 48-ból s maradtak mindössze öten: elnök Irányi, két alelnök Csanády és Szalay Imre, két jegyző Hegyessy és Komjáthy. (Hát tag?) Az nincs. (No akkor még is jobban áll a függetlenek szénája, azoknak legalább, gazdájok van, Duka Ferencz. De a 48-asoknak gazdája nincs.)

Mért »cs. k.« város Sepsí Szent-György.

Igen kedélyes lakomát rendeztek közelebről Sepsí-Szent-György cs. kir. város tanácsának tagjai, a hova hivatalos volt Bakcsi Ferencz, a széknek egyik képviselője is. — Cs. kr. pedig e város azért, mivel benne a főkolompók Cászár Bálint és Király József, kiknek hajlamaiból történt az is, hogy az ötvenes években épült szép városház sárgára meszelt homlokzatjára, fekete betűkkel ez iratot: »Herczeg Schwarzenberg-csarnok.«

A lakoma kedélyes pohárköszöntői többnyire éppen az ötvenes és megelőző időkről fojtyak, midőn a tanácsnak egyik tagja rá vicczel Bakcsira, hogy ő még abban az időben hátulhordozta a zsebkendőjét. — Igaz, szól Bakcsi — s ámbar inkább szeretne volna férfikorát, abból az időből kivenni, mégis gyakran vetik szemre ez ártatlan hibáját, mit nem is ő követett el; de azt nem tartja akkora bajnak, mint azt, hogy Sepsí-Szent-György városa még nem csak akkor hanem még most is hátul hordja a zsebkendőjét, mit eléggé demonstrál a

ma is ott diszelve: »Herczeg Schwarzenberg-csarnok« felirat, a mely mindaddig be fogja meszelni a tanácsot, míg egyszer ez azt be nem meszelteti.

Miről tudni, hogy kész?

— Hálisstennek, csak hogy már egyszer száraz lábbal járhatunk a Margitszigetre: elkészült a hídja.

— De hogy készült. Még mához egy esztendőre se jársz azon. Én épitem, hát csak tudom.

— Már pedig én jobb forrásból tudom, hogy már használható állapotban van. Tegnap már levetette magát egy ember a tetejéről a Dunába.

Parlamenti párbeszéd.

Wenckheim. Nem tehetek róla, ha akad képviselő, aki a sárgafekete zászlótól megbokrosodik.

Szalay Imre. Személyes kérdésben szót kérek s a célzást visszautasítom.

Protocollumba igtattatik.

A besztercebányai magyar Thália

panaszja.

(September 1. 1875.)

§ OKAN vannak, kik azt vallják
Hogy valódi magyarok, —
De csak azért, mert a zsebbe
Jók a magyar aranyok! —
De ha színügy pártolásról
Van a szó,
— Elviszi a kasszakulesát
A manó.

Utca szerte kiabálja
Némelyik, hogy jó magyar!
Ám de tenni höní ügyért
Még csak szinből sem akar...
Hej pedig csak úgy lesz boldog
Szép hazánk,
Ha ugy érzünk s tesziünk a hogy
Mondja szánk.

Sokan lakják édes hazám
A te áldott földedet,
Kik nem tudják, kik nem érzik
Mi a haza szeretet.
A kiknek az irodalom
S színészet
Bár magyarok! még is ugy kell
Ha német.

Kömvés Imre.

Pál generális.

Már azt hittem, hogy dupla avantgarde-dal csak keresztül törjük az ellenphalanxot, s most látom, hogy posztóinkat még az „Óvás“ is fenyegeti.

KELETI POLITIKA.

Európai hatalmak: Te szegény ember, fekdj az ágyba, nagyon beteg vagy.

E. h. No szegény ember, most már fel is kelhetsz, meggyógyítottunk.

A meglőtt „Pesta.”

(Vége.)

Kiált az utána: »Nem fiú, de szamár
Aki ott felfordult.« De az nem hallja már.

Asszony a harangot huzza, csak úgy bödül,
Faluból a népség gyorsan összecődül.

Asszonyinak elmondja a szörnyü esetet:
»Meglöttem, megöltem a Pesta gyereket.«

Processio indul, szomorkodás végett,
Hogy megadja neki a végtisztséget.

Oda érnek s akkor látják: mi a?
Nem »Pesta,« a gyerek, — de »Pesta,« az ia.

* * *

Igy esett ez eset a Nagy Kerekiben,
Csanády a Sándor lakozik a kiben.

A folyosóról.

Conservatív. A zempléni tizenkét pontban van legalább valami positívum, valami kézzel fogható. De a trónbeszédben nincs egyéb, mint jelszó. Csupa tiszta jelszó, távirati stílus.

Szabadelvü. Hát milyennek szeretted volna te a trónbeszédet.

Conservatív. Olyannak, hogy láthatta volna az ember belőle, mit akarunk, mihez kezdünk, hogyan akarjuk s minő sorrendben lépésről lépésre.

Szabadelvü. Szóval egész marsruta. De bizon a fejedelem, aki a trónbeszédet tartotta, elmondta volna a trónbeszédben a mi programmunkat, akkor nem az egész ország, de a mi pártunk királyának vallotta volna magát. Hát ez is tetszett volna?

Cons. Ez roplustma. De az tagadhatatlan, hogy a hadi tervet, meg kellett volna állapítani.

Szab. Három esztendőre? No ez éppen olyan lett volna mint mikor a székely künn volt a »franczián« s vissza indulóban valahol az Arc de Triomphe alatt el-

kezdí subiczkolni a bakancsát. Mire oda szól neki a másik góbé: »Ugyan mit es keenlödöl véle, hiszen ugy is besározódik az Adorján Istvánék kapujában.

Judás uram.

(Ééranger.)

JUDÁS URAM nagy kozák;
Azt vitatja hevesen!
Egyenes volt utja mindig
Nem váltott szint sohasem,
Ám mi, kik a két színükkel
Jó kedvünket veszítjük el
Beszéljünk
Csendesesen
Mert Judás épp itt megyen,
Judás éppen, Judás éppen itt megyen.

Kíváncsi és szószátyár
Ő kigyelme szerfelett,
Azt mondja, hogy újságíró
S szabadelvűt szenveleg;
Ám ha pár szót adunk-veszünk,
S szabad sajtót követelünk
Beszéljünk
Csendesesen
Mert Judás ép itt megyen,
Judás éppen, Judás éppen itt megyen.

Nem néz semmi rangot, oly
Ingatag és szemtelen —
Érdemjeles katoná-
Ruhában is megjelen
De ha éppen kedvünk támad
Dicsérni a katonákat:
Beszéljünk
Csendesesen
Mert Judás épp itt megyen
Judás éppen, Judás éppen itt megyen.

Végül fenkölt hangon beszél
S hozzá nagy képet csinál,
Hogy a honnak baja mennyi,
S annyi bús sohajja száll.
Ám mi, kik a hon baján
Buslakodunk igazán
Beszéljünk
Csendesesen
Mert Judás épp itt megyen,
Judás éppen, Judás éppen itt megyen.

Judás uram édes areczsal
Szól hozzátok: »Jó fiúk.

A rendőség kémeiből
Nekünk bizony sok kijut.«
De mi, kiknél tréfa járja
Melynek a kém nem barátja
Beszéljünk
Csendesen
Mert Judás épp itt megyen
Judás éppen, Judás éppen itt megyen.

Szabó Endre

Majd ugy jártak, mint a nagyidai cigányok.

A borszéki rablohistoria idejében természetesen roppant ijedtség uralkodott, kivált a fürdővendégek női része között, minek eloszlatása céljából jó sereg polgári őrség állítottatott be a szomszéd falukból, kik puskával jártak éjjel körül.

Akkor nem lett volna tanácsos a felszerelésre nézve a következőt ott még csak sugva is elterjeszteni, de most ki is írhatjuk, hogy egyik vendég kérdi az öröktől éjfél tájban hogy »hát van-e puskaporuk keteknek bátya?«

— Van farancz instálom — szólt az öreg székely — nincs bizony nekünk egy feteke mákszem es.

De mi már a magy-idaí cigányok puskaporán okulva ugy elhallgattunk ezzel, mint a sült hal.

Ez is vallató szer.

Egy rablóval, ki különösen a teli kamarák és pincék tisztességére szeretett igen gyakran közreműködni, — gyűlt meg a szolgabírónak és segédjének a dolga. Midőn már lemondottak a reményről, hogy a rablótól bármit is megtudhassanak, — akkor előáll a segéd egy phisikus barátja, ki a tárgyalásokat végig hallgatta és az iroda ablaka mellé felfüggesztett Reaumur-féle hőmérőt elővéve, a rablóhoz közelít, mondván:

— Nézze, kend, az üveg csöben azt a fehér folyadékot. Ha megfogja ezt az üveg gömböt és az emelkedni fog elárulja vele, hogy lopott; ha pedig lesülyed, akkor kend ártatlan és a szolga bíró úr szabadon bocsátja.

A rabló, bár vontatva, az üveggömböt markába vevé, midőn higany emelkedni kezdett, — a következő megjegyzést tette:

— Bizony, még-es Isten dóga; há má meé nem hozták előbb? akkó nem fáradtak vóna annyit heába.

— Má most kédezők mee tőle, hogy mit loptam?

Megvigasztalta.

Tudva levő dolog, hogy a mi jó kálomista népünknek különösen gyöngébb fele igen nagy sulyt fektet arra, hogy meghalt szeretteit minél szebben sirassa el. Ez a szép elsiratás pedig a minél hangosabb jajveszékélés, s az elhunyt érdemei, nem különben a gyászos fél gyógyíthatlan bánatának énekelve közhírré tételében áll. — Minél keresettebb kifejezésekkel óbégat a keseredett bánatos fél, annál bőkezűbb az elismerés köszorúival a siratás fölött itélni hivatott keresztyén halotti gyülekezet. — Mennyi comicum van aztán az ily keresett siratásban, azt csak a nevetést lefojtani alig tudó kósták tudnák elmondani:

Igy történt X-ben hogy féltuczat énekes gyerek közt fujja rek'tram a gyászos éneket az udvar közepére kitett kisdud virágos koporsó fölött, — elénekelve hogy minő szép virágszál nyugszik abban, s minő fájdalomára a szerető szülőknek s eget rázó jajsírással bizonyítják ezt a koporsóra borult anya, s nagyanya. — Végül hogy az így fölújított sebekre balzsamot öntsön, e sorokkal zárja be a gyászhangokat.

»Az ur felvitte a mennybe,

»Nyugodjatok meg hát benne!«

E hangokra az édes anya kebléből a mérhetetlen fájdalom kitör:

» — Dehogy nyugszok, dehogy nyugszok!«

Mire — a keresztyéntelen zugulódáson megbotránkozott bánatos nagyanya (bába volt — s így a belső emberek közé tartozott,) a bánat könnyeivel szemében, lányára mordul:

» — Majd megnyugszol: ha pofon nyallak!«

Erre aztán meg is nyugodott!

Tanítgy.

Egy öreg tanító, kit az ég azon szerencsével vert meg, hogy az egyik Kunság bizonyos városában negyven évig tanítoskodott igen-igen silány fizetésért, a mit is a rendes időn tul 3—4 hónappal szoktak neki fizetni, egykor háza előtt ülte fogyasztja szerény vacsoráját, egy darab száraz kenyeret. Hogy-hogy nem a tiszteletes ur kutyája is megérkezik a vacsorához, s néz kíváncsi szemekkel az öregre. Az a kenyérből szel neki egy darabkát s elibe dobja tréfás levén e szókkal:

— Nesze, ecsém, egyél te is.

De biz a kutya megszagolta s ott hagyja.

— Lennél csak te is k—i tanító, majd megennél akkor! sohajtott fel az öreg elkeseredetten.

Egy kis különbség.

NINCS NEKEM örömöm
A városi lányba,
Az én szívem visszavágyik
Radnót falujába.

A városi lánynak
Fehér az orczája,
Ha az ember megcsókolja:
Fehér lesz a szája.

A radnóti lányok —
Azok ám a lányok!
Mint a rózsza, bazsarózsza,
Piros az orcájok.

Piros az orcájok,
Piros a kis szájak...
Ugy ütik az embert pofon,
Ha csókot hint rájuk.

Pósa Lajos.

D I V A T.

AMÉZES heteket vigan tölteni,
Elment az ifjú pár Pestre költeni.*)
Bálból ki, bálba be járnak kelnek ők,
Örömmel hordja a nő a főkötőt.
A menyecske üde a menyecske szép,
A férj örömeiben nem leli helyét,
Megád néki mindent mit csak tőle kér
Tudja egy csók, — nem száz csók lesz majd a hér.
Ha szép neje mondja milyen a divat,
A jó férj rögtön egy nő szabót hivat;
Ha kis, kedves neje új sinyont dicsér,
Megjelen váratlan a híres »frizér,«
S felsüti haját vagy levágja tövig.
Sinyónnal cseréli szőke fürtjeit,
Mondom a menyecske így manipulál,
S a falusi lányból, divat hölgye vál.
S bár a férj végtére sokalja is
De — »mikor ez divat,« — mondja a hamis.
Elhallgat, no persze, erre kénytelen,
S nejevel mindenik bálba megjelen,
S ott elnézi nejét mint fogja körül
Hódoló had, s neje ennek mint örül. —
Közéjük csapna, és, — hajh! de mit tehet,?
Ez divat, s szél ellen... fujni nem lehet
Mig végre egy reggel a szobaleány,
Oda fut hozzá nagy ijedt szaporán.
S jelenti zokogva: »megszókött neje!«...
»Divat ez galambom, ne gondolj vele —
Mondja keserűn — de vissza jöhet még! —

*) Hony soit, qui mal y pense.

S így már e bajnak csak vegyük elejét:«
Megtanultam immár, hogy mi a divat;
»Jöjj cicus! adja ránk áldását a pap.«

Garabonczás.

Cseléd stilus.

Első hónapban.

— János! nem adná kend kölcsön azt a gereblyét!
— Nem lehet, mert a g a z d á m é.

Második hónapban.

— Ni János! adja nekem már azt gereblyét.
— Nem lehet, az a m i e n k.

Harmadik hónap.

— János, adok egy meszely pálinkát, kölesönözze
ide azt a gereblyét.
— Nem lehet, az az e n y é m.

A mi ellen nincs orvoság.

A csúz bántotta D. uramat, a miért is orvost hivatot.

— Egyelőre kérem — tanácsolá ez — húzogattassa meg magát jól szappanos pálinkával megteheti ezt a felesége is.

— Majd úgy cselekszem, — mondá a beteg — a feleségem most ugyan nincs a városban, de majd csak megélünk addig.

Pár nap mulva ismét elment az orvos betegéhez.

— Hát nincs már baj ugy-e? kérdi tőle.

— Dehogy nincs uram! van itt még pedig sokkal nagyobb.

— Mi az? Hát megtette-e a mit mondtam?

— Meg ám uram, hanem a feleségem épen akkor jött haza, mikor kieresztettem azt a menyecskét a ki megkent.

— No az már baj!

A szalóki kántor.

A szalóki kántor lemondott hivataláról s beállott ispánnak.

Egy év mulva Szalókon vivén útja keresztül, betekintett az ottani paphoz.

— Hát hogy foly dolga régi kántorunk? kérdezi ez tőle.

— Bizony jól, tiszteletes uram! — dicsekedik az, — mig itt dicsérgettem az istent, kenyérnek való buzám se volt, mióta meg az ilyen-olyan rézárgyilussa járkál ki a számon, eladni valóm is van.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

ÁRVERÉSI AJÁNLAT.

Petrováczon hó... dik napján 1875.

Tekintetes Magy. kir. Kincstartó Uraik!

Leletet feleltette
9/2 874.
Malny

hogy a multkor licitácia volt, ó Kéri Járáson, nékem áról tudomásom nem volt; hád nem voltam ott jelen. de Később hallotam hogy az Petrovácz lakos Trabak András 180. holdat kibérelte, 10. fr. és 60 kr. o. é. egy évre 1 hold föld, de ezek tételek mellett hogy licitácia folytatta; enyhány napjáig hogy meg hel várni a vevősnek ára hogy leszse ki elegitve azzal a magos magy. kir. miniszterium.

Azon ókbül Jelencsem magamat azon tartalmával: hogy én Czinkoczkai János rá állanam 1000. vagy. Két ezer hold földre, az ó kéri Járáson, egy holdba 1600. □. öl kvadrát had legyen: osztán ezek tételek mellett egy évre egy holdért befizetemdem 14 fr. az az tizen négy forint. minden évre előre május elsőén.

Tehát ha teccik én nékem. bérbe adni egy ezer. vagy két ezer holdat föld, ezek tételek mellet hogy én helyetes ispány az emlétet földre leszek — és hogy én a Petrovácz lakos birnám azta föld kinek 5 kinek 10 kinek 20 holdat bérbe ki adatni — persze hogy nékem most nincsen anyi pénzem hogy birnám én azt be fizetui, — dn csak főglaló minden holdra 50 krajcár adnam én és a többi árát minden évre előre u. m. az 1874. évre május 1-én lefizetnim, — azt azért irtam hogy, hogy Petrováczon sok földműves parasztok lagnak; és itt lehatt elkölteni sok ezer hold földett bérbe. — én jelencsem magamat hogy kezes leszek ára miden holdjáért egy évre be fizetemdem; 14 fr. de csekély darabott el nem vállalok; csak nagy darabott ha 1000 holdat adnak nékem bérbe 500 forintot főglaló adok rá és a többi árát tisztára le fizetem május hó 1-ső napján 13.500. fr. — ha adnak nekem 2000. holdat bérbe, ugy 1000. frtot. adok főglaló és a többi árát május hó 1-én 27000. frtot. o. é. maradtam tisztellett hogy ha siker lesz nesajnáljanak engemet értesíteni.

Czinkoczkai János.

Kérvény.

Nagy érdemű Méltóság Magyar Keleti Vaspálya-Fő-Igazgatóság!

Buda Pesten!

MÉLY Essedezzel járulok magam aloll irt a Nagy Érd. Méltóságú Fő Igazgatóságához, miszerént kényszeritve vagyok, mind egy egész fél ember elmaradva az volt első nómtól halálózása által, essedezek egy 15 napi szabacságot;

Erdély hon Nemes Marosszékbén, a folyó év és ho Septmber havában egy Uj házasság eljárás tekintélyében;

Mely Esedezzetem után virullo válasz; ohajtást várva maradok s a Nagy Érd. Méltóságú fő Igazgatóságához maradv a leg alázatosabb szolgálja;

Sz. K. August. 20. 1875.

N. N.

X. sz. alatti pálya ör;

Vaspálya-intés!

A Pályára, a sokszor helyen vizet állót találtott, minden örök kemény meghagyatok, a vizet a pályáról elkülteni, és az utátmeneti mindég tisztá tartani.

A kecskeméti »Iparegyesület« helyiségén következő irat látható kifüggesztve:

Főlhívás.

Az egylet olvasdájában kiolvasott napi lapok az igazgató választmány határozata folytán árverés útján eladandó felhivatnak a venni szándékozók, hogy a kik a folyó hó 29. vásárnak az egylet helyiségén megjelenni sziveskedjenek mi kor is a legtöbbet igérőnek elfognak adatni.

Kelt Kecskeméten

N. J.

egyesületi jegyző.

Nyomozó levél.

Itten szolgáló leányzó Nyikos Eszter megszökvén körünköl több rendbeli lopás igénybe vétele folytán megkerestetnek a t. k. t.-sz.-kek, hogy gyanusítottat a megtalált időben hozzánk toloncozzák.

Személyének leírása:

Neve: Nyikos Eszter. Ideje: nem tudatik. Vallása bizonytalan. Állapota: kétes. Ábrázatja: himlőtelen. Tulajdon keze aláírása: X. X.

Különös ismertető jele: egy évig lakott Pesten s még sem ért egy szót is németül.

Kelt Biborczfalyán, 1875. Aug. 7.

L—k.

j e g y z ő.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

»Pozsony vára és a két bagoly.« Nem érti azt meg senki. — »Mittudnaka debreczeni csizmadiák?« Bizonynyal jobb verset írni ennél. — S. M. Bucsu. Az a szegény csizma nem érdemelte meg, hogy így csuffá tegyék.

Hirdetések felvételnek: egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS. I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapesten Fűrdő-utca 1-ső szám.

rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

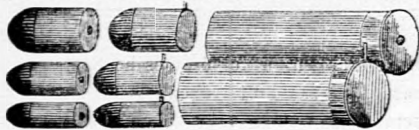
JÓKAI MÓR.

Stáció utca 80-ik szám alatt.

Pest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-éptület.)

Lefauchaux töltényhüvelyek

Közönséges barna, ezre Caliber 16. 14. 12.
1-86 minőségű zöld frt. 15.— 17.— 19.—
1-86 minőségű zöld frt. 18.— 20.— 22.—

Lancaster töltényhüvelyek

Caliber 16. 14. 12.
Közönséges barna, ezre frt. 19.— 21.— 23.—
1-86 minőségű zöld frt. 21.— 23.— 25.—
Valódi angol Eley frt. 29.— 32.— 34.—

Kész revolver töltények.

Caliber 7 9 12 m/m
Lefauchaux-revolverekhez száza frt. 250 3.— 4.— 4.50
Lancaster (középen gyuló) frt. 3.— 4.— 4.50
Sharps (szelőkön gyuló) 5 m/m frt. 3.— 3.50 4.20

Kész töltények Flobert-féle szoba-fegyverekhez
6 m/m golyóval 50 kr, söréttel irt 1.50, 9 m/m golyóval irt 1.80, söréttel irt 2.60 száza.

Töltényfajtások, minden caliberű Lefauchaux- és Lancaster-fegyverekhez, közönséges 500 darabos csomag 75 kr, finom lemez 200 darabos doboz 40 kr.

Ezeren felüli vételnél külön engedménnyel.

Kitűnő vadászfegyverek:

Egycsövű percussiósi fegyverek 6.50 6.85, 7—13 frtlig.
Kétszövű " 12, 18, 20, 22, 24—38 frtlig.
Lefauchaux-fegyverek 29.50, 30, 33, 35, 40, 50—75 frtlig.
Lancaster " 40, 42, 45, 50, 60, 70—75 frtlig.

Revolverek minden nagyságu jó nemű 6 frt 50 krtól 35 frtlig szintű **egy vadászat minden egyéb szükségleteit,** melyekről kívánatra rajzokkal ellátott részletes árjegyzékkel szolgálnak, ajánlják

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapesten, Dorotya-utca 2.

Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközölköttek.

Valódi selmeczi pipák

Schmidt Ludmilla selmeczbányai pipagyárából megrendelhetők utánvétel mellett következő áráért:
1/4 tucsat fedetlen 26 kr, 1/4 tucsat ezüstölt erős fedéllel 85 kr, 1/4 tucsat pakfong fedelű 1 frt 45 kr, 1/4 tucsat uj ezüstös fedelű 1 frt 80 kr.

Kívánságra a gyártott 26 nemű pipák minta-rajza bérmentesen megküldetik.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ

és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (azelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyülés Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszer-tárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott kéztítményt kérje és fogadja el.

Magyar kir. eng. katonai-intézet Budapesten.

Az intézet a következő osztályokra oszlik:

- I. Előkészítő tanfolyam az egyéves önkéntesi vizsgára.
- II. " " a tartalék tisztí vizsgára
- III. " " a honvéd tisztí vizsgára
- VI. " " a tényleges hadapródi vizsg.

V. **Katonai intézet fink részére (Hadi fő-reáliskola)** kezdete okt. 1. Az első osztály előadásai este tartatnak.

Kívánatra a hallgatók az intézetben lakást és ellátást kapnak. Felvilágosítások, programok és beiratások az igazgató

Heimerle Ferencznel, 3 korona-utca 16. szám.

Borosherdők

nagyobb mennyiségben és jó állapotban 6—60 ukó-sig, igen jutányosan kaphatók

NEUGEBAUER MIKSÁNÁL,

Budapest, Erzsébet tér 4. szám.

Bámulatos olcsó!!

és tartós áruért jó tállás biztosítottak.

SCHULHOF ADOLF

Budapest, országút, Károly-kaszárnya, 24-ik szám. nagyszerű

czipő-gyárában

Hölgyeknek.

Comodeczipő finom eberlasting vagy bőrből . . .	1. 20.
Comodeczipő sarkkal, elegans diszítéssel, legfin.	2. —
Eberlasting czugos topán 6" magas szárral, legfinomabb faj	3. 80.
Finom bőr ozugos topán 6" magas szárral, erős dupla talppal	4. —

Uraknak.

Comodeczipő finom bőrből	1. 30.
Zergebőr topán lakkorral	4. 89.
Külföldi borjubőr (vixos) vagy legfinomabb chagrínbőr topán erős dupla talppal	5. —.
Csizmák finom borju- v. chagrínbőrből, csattal	12 —.

Leányok, fiúk és gyermekek számára legdusabb választékban 1 frt 50 krtól 3 frtlig.

Vidéki megrendelések utánvétel mellett gyorsan és pontosan eszközölköttek. 834 964

Katonai iskola gyermekek számára

A budapesti m. kir. katonai intézetnél október 1-én kezdődik az új hadapród tanfolyam. E tanfolyam a 2454. sz. cs. és kir. körrendelet értelmében van szervezve s áll egy 3 osztályu katonai főreáliskolából és egy 4-dik magasabb évfolyamból, ez utóbbiból a növendékek mint cs. kir. hadapródok lépnek a hadseregbe, ennél fogva a jelenlegi kedvezőbb előléptetési viszonyok közt 18-ik éves korukban a tisztí hivatalt is elérhetik.

Értesítés és programok az intézeti igazgatóságnál kaphatók.

A beírások az intézeti helyiségben: **nagy (3) korona-utca 16. sz.** szeptember 1-én kezdődnek.

Heimerle,
igazgató.